

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

XIX. Confirmatio, innovatio, declaratio, & extensio Constitutionum
Bonifacii VIII. & Gregorii XIII. de datis, & promissis pro justitia, vel gratia
apud Sedem Apostolicam obtinenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

ficque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Caularum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros in quavis causa, & instantia sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 7. Non obstant. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis etiam in Conciliis generalibus editis, & quatenus opus sit, de jure quæsto non tollendo, ac de exprimendo vero valore in suppressionibus perpetuis, illisque committendis ad partes vocatis quorum interest, & aliis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, nec non dicti suppressi Ordinis ejusque Conventuum, & Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini illiusque Superioribus, Religiosis, & personis quibuscumque sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus, etiam motu simili, & consistorialiter, ac aliis quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & servatis respectivè habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§. 8. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. Ann. 2. die 28. Apr.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Aprilis 1656. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XIX.

Confirmatio, innovatio, declaratio, & extensio Constitutionum Bonifacii VIII. & Gregorii XIII. de datis, & promissis pro justitia, vel gratia apud Sedem Apostolicam obtinenda.

Edita A. D. 1656.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Inter gravissimas, multiplicesque curas, quæ ex debito pastoralis officii humilitati nostræ divinitus commissi Nobis assidue incumbunt, illam peculiari studio amplectimur, ut justitiæ, & gratiæ expeditiones, quæ apud Sedem Apostolicam in dies obtinentur, ea qua par est, rectitudine peragantur, nec pernicioso cujusquam circa illas excessu Romanæ Curie existimatio ullatenus lædatur, sed ipsa Curia in omnibus

præclara semper splendeat laude integritatis, & abusus quicumque ab illa procul arceantur. Quapropter operæ pretium facturos Nos existimamus, si ea, quæ à nonnullis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris simili consilio providè sancita sunt, ut in posterum firmids observentur, innovemus, illaque declarem, & extendamus, prout in Domino arbitramur, rationi esse consentaneum.

§. 1. Dudum siquidem emanarunt à fel. record. Bonifacio VIII. & Gregorio XIII. Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris Literæ tenoris qui sequitur videlicet; Excommunicamus, & anathematizamus ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, & Nostra, omnes Clericos, Religiosos, & Laicos utriusque sexus, sive sint familiares Curie, sive alii undecumque, qui aliquod pactum fecerint, seu aliquod parvum, vel magnum promiserint, vel promissionem receperint, aut ex pacto, sive promissione occulta, vel manifesta facta sub generalibus, & plenariè non expressis, sive sit sub specialibus, & expressis apertè verbis quicumque dederint, aut receperint magnum, vel parvum, vel promissionem de quacumque re, aut utilitate, propter hoc consequenda fecerint, vel receperint pro aliqua justitia, sive gratia pro se, aut pro alio in causis, vel judiciis, seu alias per literas Apostolicas, & quibuscumque modis apud Sedem Apostolicam obtinenda.

Omnes dantes, promittentes, vel recipientes excommunicantur.

§. 2. Et hanc sententiam ad promittentes, & acceptantes, dantes, & recipientes duximus extendendam.

Sanctiones penales.

Illos quoque, qui aliquem sciverint culpabilem in prædictis, & Nobis intra dierum trium spatium non retulerint, vel alicui, per quem ad Nos verbum fideliter perferatur, simili decernimus sententiæ subjacere.

Decernimus etiam, ut nullus hanc incurrens excommunicationis sententiam pro prædictis, vel aliquo prædictorum (absque speciali mandato) nostræ absolutionis beneficium valeat obtinere: nisi forsan ad Nos habere accessum non posset in mortis articulo constitutus: Nec etiam ad absolutionis gratiam admittatur, nisi prius quantum dedit, vel recepit integraliter pauperibus largiatur.

Justitiam verò, sive gratiam sic obtentam nullius prorsus sit momenti volumus, omnique statuimus carere effectu, & robore firmitatis.

Sed & scienter utentes ipsis simili sententia excommunicationis adstringimus, & reservantes Nobis absolutionem eorum cum præmissis in omnibus ad penas similes obligamus.

§. 3. Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Ab ipso Pontificatus nostri principio quàm maximè possumus, enitumur, atque contendimus, ut domus, & Curia nostra à sordibus expurgentur.

Constitutiones Greg. & Bonifacii referunt.

Cui salubri consilio incumbens fel. rec. Bonifacius Papa VIII. excommunicavit, & anathematizavit omnes Clericos, Religiosos, & Laicos utriusque sexus sive familiares Curie, sive undecumque alios, qui aliquod pactum facerent, seu quid parvum, vel magnum promitterent, vel promissionem reciperent, aut ex pacto, vel promissione occulta, vel manifesta, sive sub verbis generalibus, & plenè non expressis, sive specialibus, & apertè expressis facta quicumque darent, aut reciperent pro justitia, sive gratia, sive pro se, sive pro alio in causis, vel judiciis, seu aliis per literas Apostolicas, & quibuscumque aliis modis apud Sedem Apostolicam obtinenda, & eam sententiam ad

promittentes, & acceptantes, dantesque, & recipientes duxit extendendam. Illos etiam qui sibi intra triduum non renunciarent, cum, quem in culpa esse scirent, vel alicui, per quem ad se fideliter referretur, simili voluit sententiæ subjacere; Ac decrevit, ut nullus hanc incurrens excommunicationis sententiam absque speciali mandato suo absolutionis beneficium valeret obtinere, nisi in mortis articulo constitutus, sed nec quisquam admitteretur ad absolutionis gratiam nisi prius erogatum esset pauperibus quantum ille dedisset, vel etiam recepisset. Iustitiæ verò, sive gratiæ expeditiones sic obtentæ nullius profusus essent roboris, vel momenti, & scienter illis utentes simili sententia innodavit, ac reservavit sibi absolutionem eorum cum prædictis ad penas similes in omnibus obligavit.

Eandem confirmat, & ad fautores extendit.

§. 4. Sed hoc scelus ita hodie in mores indutum est, ut plerique cupiditate improbi quæstus potentiorum suffragationibus adnixi hujusmodi negotiorum expeditiones hac illac conquirentes turpissimè nudantur. Alii alios, quos gratia præstare arbitrantur, donis, & pollicitationibus ambiant. Quidam etiam se talium operam, atque industriam pretio, & muneribus quæsiisse affingant. Quæ cum pessima sint, & Curia prædictæ existimationem gravissimè offendant, in eos, qui talia agunt animadvertendum fore arbitrari, Constitutionem prædictam cum suis censuris, & pœnis omnibus innovamus, easdemque omnes extendimus ad audentes qualescumque horum facinorum, quæ adscripsimus, dantesque illis, & aliis supradictis auxilium, consilium, vel favorem.

Pœnas auget.

§. 5. Quin etiam eos omnes omni beneficio, & officio Ecclesiastico, & seculari sive temporali, sive perpetuo ipso jure privamus, ac privatos esse declaramus, & præterea infamiæ subiectos perpetuo, ac inhabiles ad illa, & alia esse volumus. A quibus etiam, prout quæque res erit, tales pœnæ exigantur, quæ cæteris sint exemplo.

Revelantibus impunitatem concedit.

§. 6. Illis tamen, qui rem adhuc incognitam, complicesque, fautores, & socios retexerint, impunitas concedatur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo quarto nonis Novembris Pontificatus nostri anno tertio.

Constitutionis causa.

§. 7. Cum autem subindè variæ vulgaræ fuerint prædictarum Bonifacii, & Gregorii prædecessorum Constitutionum interpretationes, quarum aliqua ipsarum Constitutionum rigorem non sine earum utilitatis diminutione, & boni publici detrimento contra eorumdem Prædecessorum mentem nimium relaxant. Hinc est, quod Nos omnem, quæ circa præmissa in posterum enasci posset, dubitationem tollere, & quamcumque speciem, suspensionem, & occasionem damnatæ per Constitutiones hujusmodi labis à Curia prædicta quantum Nobis ex alto conceditur, perpetuo excludere cupientes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine eandem præinsertas Bonifacii, & Gregorii Prædecessorum Constitutiones cum omnibus, & singulis censuris, & pœnis, ac aliis quomodolibet contentis in illis (sublata tamen revelandi obligatione) tenore præsentium perpetuò confirmamus, innovamus, & adversus quemcumque non usum, seu contrarium usum, qui quoquo modo prætendi posset, restituimus, & plenariè reintegramus.

Constitutiones extendit.

§. 8. Ac in iisdem Constitutionibus casus, in quibus aliquid promittitur, datur, accipitur, vel deponitur pro iustitia, vel gratia, sive in spiritualibus, sive in temporalibus, & mixtis apud Sedem prædictam, & non solum ab ipso Romano Pon-

tifice, verum etiam à quibuscumque ejus Ministris, Judicibus, & Officialibus, etiam Episcopis, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & alia qualibet Ecclesiastica, vel mundana dignitate, & auctoritate præditis, & fungentibus, aut ab aliis gratia, vel favore polentibus etiam eidem Summo Pontifici confanguinitatis, seu affinitatis gradu quocumque conjunctis, seu artinentibus, etiam laicis obtinenda in alma Urbe, aut in alio quocumque loco, in quo dictam Curiam esse contigerit comprehendere decernimus, & declaramus.

Præterea Constitutiones hujusmodi non tantum in actionibus jure naturali, & divino prohibitis, quia malæ sunt, sed etiam in aliis, quæ idè malæ sunt, quia jure humano, & prædictis Apostolicis Constitutionibus ac præsentis Nostræ interduntur, locum habere.

Nec non mediatores sive immediatos, sive mediatos quotquot, & quicumque sint, & quavis dignitate, præminencia, auctoritate, favore, consanguinitate, atque affinitate, ut præmissum est, polleant, & præfulgeant.

Ac etiam promissiones, seu verba promissoria, dationes, & receptiones factas ob bonum finem comprehendere, nec earum dispositionem, ac pœnas evitari posse in casibus, in quibus cesserit suspicio mali.

Deindè illos etiam comprehendere, qui pro aliorum iustitia, vel gratia quomodolibet impedienda, vel differenda aliquid dant, & recipiunt, vel deponunt, promittunt, seu pollicentur, undè aliis damnum, vexatio, vel molestia quomodocumque inferri, & resultare posset, & mediatores quoscumque immediatos, sive mediatos.

Insuper quæcumque verba, seu signa etiam æquivoca quovis modo apta inducere quamcumque obligationem iustitiæ, aut fidelitatis in principali seu mediatore, etiam sub titulo remunerationis, vel gratitudinis à Constitutionibus supradictis prohiberi.

Quinimò non licere quicumque promittere, dare, vel accipere quibuscumque Judicibus, Ministris, Officialibus, & aliis auctoritatem, aut potestatem habentibus, nec quibuscumque mediatoribus pro defensione juris quæsitæ, sive affectuioni quærendi etiam ad redimendam injustam vexationem, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore prædictis decernimus pariter & declaramus.

Ad hæc dationes, promissiones, & acceptiones pro guberniis, vel aliis quibuscumque officiis, & muneribus etiam minoribus obtinendis, sive pro unica vice, sive in singulos annos, aut menses, vel aliter quomodocumque à Constitutionibus prædictis interdicti; neque Judicibus, Ministris, ac Officialibus pro gratia, vel iustitia obtinenda, etiam in his, quæ dependent ab eorum arbitrio, & ad quæ oblatione iustitiæ non tenentur quicumque dare, aut promittere, nec ipsis accipere licere.

Neque etiam permittum esse Officialibus, vel Ministris dictæ Sedis in provisionibus, seu earum occasione quorumcumque officiorum etiam jurisdictionem, vel ejus exercitium annexum non habentium imponere pensionem ullam, responsonem, præstationem, vel onus, seu partem aliquam commodi, vel emolumentum ad sui, vel alicujus alterius cujuscumque favorem reservare absque expressa, & speciali in singulis casibus Nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis licentia in scriptis in singulis casibus ab utraque parte obrinenda.

Insuper exigentes à partibus, vel aliis interesse habentibus, seu agentibus, ac mediatoribus quibuscumque pollicitationes, promissiones, pacta, vel recipientes aliquid sub assertione, quod Judicium, Ministrorum, Officialium, aut Ma-

gnatum,

gnatum, seu aliorum quorumcumque operam, auctoritatem, vel officia pretio, vel muneribus, aut promissionibus hujusmodi comparaverint, seu quasiverint.

Nec non pollicitantes, promittentes, offerentes, ac tradere tentantes, licet pollicitatio, promissio, & oblatio non fuerint acceptatae, neque traditio secuta, nullumque habuerint effectum.

Ac etiam illos, qui ex eo quod gratias, & favores ipsis ob familiaritatem, obsequia, ac servitia propriis Dominis, vel aliis praestita debitos, seu ab ipsis separatos in aliorum cum propria ejusmodi juris, vel spei iactura commodum, & beneficium transferunt, convertunt, & impendunt, pro gratia, seu iustitia pro eis obtinenda aliquid recipiunt, sub memoratis Constitutionibus contineri, illarumque poenis, & censuris subiectos esse.

Pro actuali vero labore circa expeditionem impetratorum non licere Officialibus, Curialibus, & aliis quibuscumque recipere, nec illis polliceri, promittere, vel cum eis pacisci, nisi mercedem labori convenientem.

Judicibus autem, Officialibus, & Ministris quibuscumque, quibus incumbit expeditio gratiae, vel iustitiae minimè permitti quidquam recipere, neque illis polliceri, promittere, vel cum eis pacisci ultra taxas praescriptas etiam ratione celerioris, aut facillioris expeditiois.

Quin etiam illicitum esse quidquam magnum, vel parvum Judicibus, ac Ministris quibuslibet offerre, promittere, pacisci, seu polliceri, dare, vel ipsis recipere mediatae, vel immediatae, etiam quod eorum animum movere non possit, pro gratia, vel iustitia obtinenda.

§. 9. Demum supradictarum Constitutionum dispositionem, censuras, & poenas non censi abolitas, vel sublatas ob scientiam, patientiam, seu tolerantiam Romani Pontificis per quemcumque etiam longissimi temporis cursum, nisi speciali licentia, vel indulto in unoquoque casu à singulis partibus inscriptis particulariter obtinendo fuerint expressè remissa, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore paribus decernimus, statuimus, & declaramus.

Praefatasque Constitutiones, ac censuras, & poenas in eis contentas ad omnes, & singulos casus supra expressos, quatenus opus sit, extendimus, & ampliamus.

§. 10. Præterea eisdem Bonifacii, & Gregorii Praedecessorum Constitutiones per alteram patris mem. Clementis Papae VIII. praedecessoris pariter nostri, quae incipit, *Pro commissa*, anno Incarnationis Dominicae 1592. decimo octavo Kalend. Septembris editam ad ceteras Ditionis temporalis S. R. E. Civitates, & loca immediatae subiecta (praeterquam quoad bona Communitatum) minimè extensas fuisse, neque per hanc nostram extendi; sed eos quidem omnino comprehendere, qui in aliis locis ejusdem Status Ecclesiastici, & cujusvis alterius partis mundi existentes pollicentur, promittunt, paciscuntur, mittunt, vel dari faciunt per literas, vel mediatores, vel aliter quomodocumque, & qui ab eis recipiunt contra dictarum Constitutionum dispositionem quidquam magnum, vel parvum pro iustitia, vel gratia apud Sedem praedictam obtinenda, declaramus pariter, & statuimus.

§. 11. Postremò tamen credamus, & speremus in Domino nunquam eventurum, ut aliquis ex Venerab. Fratribus nostris Episcopis, Archiepiscopis, Metropolitanis, Primatibus, & Patriarchis, aut in quacumque alia etiam superiori Ecclesiastica quantumvis sublimi, & speciali nota digna constitutis dignitate in praemissis quoquo modo delinquat; quia tamen di-

ligentiam nostram in removendis ab eadem Curia abusus quibuslibet abundare potius, quam in aliquo deficere volumus, etiam Episcopos, Archiepiscopos, Metropolitanos, Primates, ac Patriarchas, ceterosque in quacumque alia etiam praedictis superiori, ac quantumvis sublimi, & speciali nota digna constitutos dignitate, etiam per nostras, & Cancellariae nostrae Apostolicae regulas cautum sit, quod illi in Constitutionibus per Nos editis, & edendis non comprehendantur, nec comprehensi censeantur, nisi in eisdem Constitutionibus facta fuerit ipsorum expressa mentio, in praedictis Constitutionibus, ut praemittitur, declaratis, & extensis ac in praesenti nostra quoad censuras comprehendendi, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore similibus statuimus.

§. 12. Porro xenia solita, esculenta, & poculenta, quae Judicibus, Ministris, & Officialibus Romanae Curiae exhiberi consueverunt, praefatis praedecessorum nostrorum literis, ac praesentibus nostris minimè prohibita fuisse, nec prohiberi decernimus.

§. 13. Declarantes per praesentem nostram Constitutionem non censi abrogatam Constitutionem similis recordat. Pii Papae V. etiam praedecessoris nostri contra ambientes dignitates, & officia jurisdictionis administrationem habentia, eaque pretio, seu promissione procurantes, quae incipit: *Ersi Romani*, &c. nonis Decembris anno sexto ejus Pontificatus emanatam; sed illam, ac ceteras ipsius Pii praedecessoris, & aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum quorumcumque Constitutiones, Ordinationes, Canones, & decreta in hac materia, vel circa eam hactenus edita, ac nostram, & Cancellariae Apost. regulam 67. qua statuimus, ut Officiales Romanae Curiae praedictae nihil exigant ultra debitum, in suo robore remanere.

§. 14. Ac decernentes praesentes litteras, & in eis contenta quaecumque etiam ex eo quod praedicti, & alii quilibet etiam speciali nota, & expressione digni in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, auditi, seu causae, propter quas eadem praesentes emanarunt, adductae, verificatae, aut justificatae ullatenus fuerint, vel ex alia quacumque quantumvis iusta, legitima, juridica, & privilegiata causa, colore, praetextu, occasione, & capite etiam in corpore juris clauso nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostrae seu interesse habentium, & aliorum quorumcumque consensus defectu notari, impugnari, invalidari, restringi, limitari, ad viam, seu terminos juris reduci, in jus, vel controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium impetrari, seu etiam motu simili concessio quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se jurare posse, neque ipsas praesentes sub quibusvis similibus, vel dissimilibus Constitutionum, ac declarationum, & extensionum revocationibus, limitationibus, suspensionibus, seu aliis contrariis dispositionibus unquam comprehendi, aut comprehensas censi, sed semper ab illis exceptas, & quovis illae emanabunt toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenarie reintegratas esse, & censi, firmasque, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis praedictis, & aliis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, cujuscumque qualitates, dignitatis, ordinis, gradus, & conditionis fuerint, perpetuò, inviolabiliter, & inconcussè observari.

§. 15. Sicque, & non aliter in praemissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices

Esculenta, & poculenta non includuntur.

Const. Pii V. & alias in suo robore conservat.

Claus. praeservativa.

Clausula subblata.

Ordinarios,

Per scientiam seu patriam Pontificis his Const. non derogatur.

Declarat Constitutiones Bonif. Greg. & Clem.

Omnes haec Const. comprehendit.

Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, nec non Curia, & Urbis præfatarum Judices, Officiales, & Ministros, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis
derogat.

§. 16. Non obstantibus de jure quæsito non tollendo, & quod Cardinales non comprehendantur sub regulis, & Constitutionibus editis, & edendis, nisi in eisdem facta fuerit ipsorum expressa mentio, ac cæteris nostris, & Cancellariæ præfate regulis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, nec non earumdem Urbis, & Curia, ac illarum Tribunalium quorumvis, & aliis quibuslibet etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus: privilegiis quoque, indultis, Motuum propriorum cedulis, Chirographis quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum manu subscriptis, ac literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, & aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus in genere, vel in specie etiam motu simili, & consistorialiter, ac aliis quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis & servatis respectivè habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicari,
& transumptis
fidem præstari
mandat.

§. 17. Ut autem eadem præsentibus literæ omnibus innotescant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus, ut illæ, seu earum exemplum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Dataria nostræ, & Cancellariæ prædictæ, nec non in acie Campi Floræ de eadem Urbe per aliquem ex Curatoribus nostris, prout moris est, publicentur, & affigantur, quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos perinde efficiant, ac si illis personaliter intimatæ fuissent.

§. 18. Quodque illarum transumptis etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An 2.
die 2. Maji.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majoram sub Annulo Piscatoris die 2. Maji 1656. Pontificatus nostri Anno secundo.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto, Indictione nona, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Alexandri Divina providentia Papæ Septimi, anno secundo, die verò 17. mensis Maji præsentibus Literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apo-

stolorum, ac Dataria, & Cancellaria Apostolica, ac acie Campi Floræ per me Petrum Paulum de Grassis Apost. Curforem.

Pro D. Mag. Curf. A. Castruccijs Curfor.

Quod Episcopi Italiae, Insularumque adjacentium ad Synodos peragendas conveniant.

XX.

Concilium Provinciale à singulis Archiepiscopis, & Episcopis quolibet triennio celebrari jussit Leo X. Const. 10. §. 12. tom. 1. Synodum in Romano Clero pro correctione morum. & aliis de causis congregare potest Vicarius Papæ. Paul. III. Const. 36. §. 10.

ALEXANDER PAPA VII.

Edita A. D.
1656.

Venerabiles Fratres salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

Inter cætera, quæ præclare, ac planè divinitus Sacrosancti Tridentini Concilii Patres legè sanxerunt, illud profectò cum primis fuit, ut singulos in anno Episcopi Synodos indicerent, haberentque, suarum Ecclesiarum loca diligenter obirent, ac sollicitè partes omnes explorarent. Idque non sapienter minus constitutum, quam re, atque usu frugiferum compertum est, ac salutare. Cum enim eadem ferè sit agrorum, animorumque colendorum ratio, nisi hi Episcoporum velut solertium agricolarum opera, industriaque subindè renoventur, exercenturque malis moribus, & vitii tanquam infelicibus herbis, sentibusque squalere necesse est, atque abolefcere.

§. 1. Neque verò aliud quidquam est, quod iis quæ rectè atque utiliter statuuntur magnam æquè auctoritatem afferre possit, & pondus, quam si ea communi simul omnium animo, consilioque decernantur. Sivè quod gravior firmitusque videri debet quod multorum judicio, consensuque receptum fuit, sivè quod caput est, non sine divina quadam approbatione fieri censendum est, quidquid à pluribus ritè in Christo convenientibus, ad animarum salutem, disciplinamque in posterum faciendam constituitur. Quod cum optimè, ac per diu olim intellectum in Ecclesia fuisset, illud jam usque à primis ferè temporibus obtinuit, ac frequentibus deinceps Conciliorum decretis celebratum fuit, ut semel, atque iterum quorannis Episcopi ad Synodos peragendas convenirent. Ut enim erant in animarum custodia seduli, ac minimè coniventes, nihil esse in re tanta nimum, nihil dictum, aut inculcatum satis existimabant.

§. 2. Quod si quantum veteres illi in Sanctissimis legibus, institutisque condendis studii, atque operæ adhiberunt, tantum deindè posterius in his retinendis diligentia possuissent, pulcherrimis profectò moribus Christiana res stare, eaque fortasse felicior, ac lætior longè uteremur. Verum his dissolutis, & ad nimiam licentiam incumbentibus divino prorsus consilio factum esse existimandum est, ut his coercendis, adstringendisque antiquissimum Concilia celebrandi, & Episcopalis visitationis institutum Sacrosanctæ Tridentina Synodus revocaret, quod illud cum per se utilissimum, tum verò Christi ipsius, & Apostolorum exemplis in omni penè vetustate usurpatum esse intelligeret.

§. 3. Et sanè si pro lege habendum est, ac totis viribus, & imitatione, quod quidem eniti possumus, contendendum eò est, quò Christus Dominus suis factis prævit; ipsemet in Apostolorum Principe Ecclesiam collocaturus, summamque ei potestatem collaturus, nonnul-

lam